

פרוטוקול מספר 373989
מישיבה שהתקיימה בלשכת ראש העירייה
בתאריך 12 במרץ שנת 2025

בנושא : ועדת חינוך

נוכחים ה"ה:

גב' גלילה יבין, משנה רה"ע
גב' קרן פריימן, ר. מטה חינוך
מר אדר ארד, מנהל אגף החינוך
גב' לימור מילר, מנהלת אגף על יסודי
גב' ליטל ברדה, מנהלת מדור תנועות נוער
מר רפי לוי, יו"ר הנהגת ההורים
גב' מורן יצחק יודלביץ, סגנית על יסודי הנהגת ההורים
מר עופר אילות, מנהל תיכון היובל
גב' מור מוניץ תירוש, מנהלת ביה"ס ברנדיס
גב' נועה פורת חי, פסיכולוגית שפ"ח, רכזת הגנים והמעונות הרצליה
שרון אלמוג, מדריכה להתמודדות במצבי לחץ
דגנית דקל, מנהלת המחלקה לבטחון קהילתי
חיים מועלם, רכז מוגנות
רוני עבאדי, רכז מוגנות
גדעון בוק, נציג ציבור
צפי שומר, נציג ציבור
אילן קרומר, נציג ציבור
מיכאל גור, נציג ציבור
נציגי מועצת הנוער:
אריאל זיו, אורי צביאלי, שקד יצחק, אור בינדר, נועם קשינוב, נויה אחואן, ניר דותן.

שלום רב,

בתאריך 12.03.2025 התקיים דיון בלשכה בנושא שבנדון.

להלן סיכום הדיון:

גלילה יבין

מטרת המפגש שלנו היום הינו חיזוק שיתופי הפעולה בין גורמים עירוניים ליצירת ראייה הוליסטית בתחום האקלים החינוכי במוסדות החינוך שלנו. בנוסף חשוב לנו לגבש מסגרת פעולה המבוססת על עקרונות משותפים ומוסכמים.

קרן פריימן:

חזון העיר לאקלים חינוכי מיטבי מתבסס על תפיסה של מוסד חינוכי ראשית כקהילה. קהילה בטוחה, תומכת ומכילה שבה כל תלמיד ותלמידה מרגישים שייכות, משמעות ואחריות, ומתפתחים אישית, חברתית ולימודית. ובמילים אחרות, שכל ילד וילדה ירגיש שרואים אותם במוסד החינוכי שלהם. כפי שאמרה מאיה אנג'לו: "אנשים ישכחו מה שאמרת אך לעולם לא ישכחו איך גרמת להם להרגיש".

שלושת העוגנים שלנו לאקלים מיטבי הינם:

- ערכים: תרבות מכילה, מכבדת ומעצימה.
- מוגנות: תחושת ביטחון פיזי ורגשי.
- מיומנות רכות: בניית חוסן אישי וקהילתי.

אדר ארד:

חשוב לי היום יותר לשמוע מאשר לדבר. יש לי שלוש בקשות למשתתפים כאשר דנים על נושא האקלים:

1. זהירות בלקיחת אירוע פרט אל הכלל לדוגמה אם תלמיד או מורה עשו טעות חמורה אין להשליך את זה על כל התלמידים והמורים בהרצליה.
2. נתמקד בדרך בה אנו יוצרים תשתית שמונעת את הפגיעה הבאה ולא נעסוק ב'איך אנחנו פותרים את הבעיה'.
3. נדון ב'איך אנו יוצרים תשתית שתהפוך את היום-יום של התלמידים ליותר נעים ומוצלח'.

אריאל זיו – יו"ר מועצת התלמידים

חשוב לנו להדגיש את זכויות התלמידים, תחבורה ציבורית, בריאות הנפש של בני הנוער ונוער עולה, ליידע את התלמידים בזכויות שלהם דרך מצגות, פוסטרים עם זכויות התלמידים, פרסום ברשתות החברתיות יחד עם צוות הדוברות במועצה העירונית. חשוב באותה הדרך לציין גם את החובות / אחריות שלהם.

יש לקיים שיח משותף בין תלמידים למורים, ליצור סביבה משותפת שגם המורה וגם התלמיד ירגישו בטוחים בביה"ס כי זה לא המצב בשנים האחרונות.

מיכאל גור – נציג ציבור:

אין אקלים מיטבי בין התלמידים. היום המצב לא טוב. יש פערים בין ילדי השכונות.

ליטל ברדה – מנהלת מדור תנועות נוער:

נושא בריאות הנפש והחרדות הוא נושא מאוד חשוב מאחר והקורונה והמלחמה הציפו מאוד את הרגשות אצל התלמידים.

אדר ארד:

איך זה בא לידי ביטוי? איזו תובנה יש לכם?

אריאל זיו:

ילדים מאשימים את עצמם. ילדים מרגישים שאין להם עם מי לדבר. יש בדרך כלל ילד אחד שהוא האוזן קשבת של כולם והוא מתמודד עם הבעיות של כולם.

רפי לוי – יו"ר הנהגת הורים:

העיצוב והחינוך של הילדים מתחיל מגיל 3; זה צוות, הורים ותלמידים ולהורים יש חלק מאוד גדול בתוך האקלים הזה.

מורן יצחק יודלביץ, סגנית על יסודי הנהגת הורים:

שומעים המון את ההורים אבל לא שומעים אותם טוב. המון פעמים ניסו לשלב את ההורים וזה לא תמיד הצליח. אנחנו בהנהגה מנסים לתת את הכלים. החשיבה היתה להכניס את השיח לתוך הבית. חשבנו ליצור נושא כל רבעון שישלח לתלמידים והורים מבית הספר, שעליו יעבדו ההורים והילדים, לייצר סרטון, להכניס את אבא ואמא פנימה ובכך ליצור פרסום והעלאת מודעות. חשבנו על קיום הרצאות עם הורים לפי התאמה לגיל ולהגביר מודעות. דבר אחרון וחשוב – אמנת הורים. ההורים יקבלו אמנה איך אנחנו רוצים שההורים יתנהגו למורים וילידים ושהקול יגיע מהילדים מתוך ידע ומודעות.

קרן פריימן:

שמחה לראות שאנחנו מתקדמים לכיוון האחריות המשותפת והיוזמה מבורכת. כמובן שתוכלו להמשיך את החשיבה לגבי היוזמה מול אגף החינוך.

רוני עבאדי – רכז מוגנות:

אני בונה עם הילדים תוכנית מניעה – מנסה למנוע מהילדים להתדרדר. פתחנו חדר פודאקסט לשוחח עם הילדים כחלק מהתוכנית למנוע אלימות ואובדנות.

חיים מועלם – רכז מוגנות:

לשעבר מנהל ענף הספורט בני הרצליה, כיום אני פועל בבית הספר רעות, שם אנחנו עושים המון פעילויות של מניעת בריונות. הילדים צריכים חוס ואהבה. גם ילד שעשה טעות, הליטוף והאהבה יכולים להוציא ולפתוח מהיכן זה מגיע, מה יושב להם על הלב.

נועה פורת חי – שפ"ח:

אני ארחיב לרפי את הטווח: העיצוב של הילדים מתחיל מהלידה. השירות הפסיכולוגי מספק שירות לכל המעגלים; ילדי גן, נוער, הילדים צריכים לדעת שאנחנו קיימים.

שרון אלמוג – מדריכת חוסן:

אני מלווה את בתי הספר בתוכניות חוסן, אירועי חירום ומניעת אובדנות. בבתי הספר עובדים יום וליל על יחסים בין הצוות לתלמידים.

מור מוניץ תירוש - מנהלת ברנדיס:

ביסודי אין לנו רכזי מוגנות אבל זה מבורך. בבתי הספר היסודיים מתקיימים שיעורים במערכת וגם תוכניות חיצוניות וצריך לתת את המודעות גם על מיניות בגיל מאוד צעיר. קהילה היא המוקד כיוון שכשקהילה מתגייסת היא המוקד להכל.

עופר אילות – מנהל תיכון היובל:

מי שיושב כאן זאת קהילת המשוכנעים. אני רוצה לדבר על ההיפך. מתוך 1100 תלמידים מספיק ש-5 תלמידים יחריגו את עצמם בהתנהגות ובמעשים ואלו תלמידים שלא באים מהמגזר הקשה יום, ילדים שבאים מבתיים טובים ומקבלים גיבוי הורים למעשים שלהם וצריך לבדוק איך מטפלים במיעוט ששובר.

ההרצאות - החבר'ה שאנחנו מדברים עליהם הם החבר'ה שלא יגיעו להרצאות. הבעיה הגדולה היא שאין לנו את הכלים להתמודד כי יש להם גיבוי ממשרד החינוך והפיקוח.

גלילה יבין:

חברה במדינת ישראל נרמלנו מצבים והתנהלות לא נורמטיבית ואין סנקציה על התנהגות כזאת ומשם זה מתדרדר. תמיד יהיו קבוצות כאלה. כדי לדלל את הקצוות אנחנו כקהילה יכולים לשפר את המצב, לא למגר אבל לשפר, באמצעות הדגשים על ערכי הקהילה והאחריות.

אילו קרומר - נציג הורים:

ארשה לעצמי להיות קצת קיצוני ולהגיד שכדאי לא להיות בטוחים שמדובר במיעוט. למרות הפעילויות שנעשות הדבר קיים ובבסיס יש אי הרגשה של שייכות של בני הנוער למערכת החינוך. מהראייה שלי יש משבר שצריך לפתור. צריך לחשוב על מהלך אולי קיצוני ויוצא דופן כדי לשנות ולגרום לתלמידים להבין שיש שינוי ביחס אליהם.

קרן פריימן:

אנחנו פועלים מתוך הבנה שיש צורך בשינוי ומתוך תפיסה חדשנית, ומשקיעים ביצירת שפה חדשה באמצעות מעשים. אנו מובילים שינוי המבוסס על חזון עירוני ומובילים מהלכים משמעותיים, בהם גיוס מנהלים חדשים במנהל החינוך בהובלתו של אדר ארד, ראש מנהל החינוך. בנוסף, יש לנו כוונות ותוכניות לשינויים גם בתחום האקלים החינוכי, והכול מתחיל ביצירת שפה חדשה סביב החזון והעוגנים שהצגתי היום.

לימור מילר – ראש אגף על יסודי:

תודה על האומץ לומר את הדברים באופן כ"כ אותנטי. אחת התחושות הקשות היא חוסר אמון. אחת התובנות שאני יוצאת מפה היום זה שיש קהילה חדשה, שאנחנו בתקופה אחרת, שיתופי פעולה של גופים שונים בו זמנית, לייצר לא רק שיח אלא פרקטיקות, לפעמים לא נעים לשים גבולות ושטח מוגדר. אני מאד מאמינה בתהליך כתיבת אמנה, מדובר בתהליך של לא פחות משנה. אנחנו יוצאים מפה בחיוב. תודה לכולם.

בברכה,

יריב פישר
ראש העיר
רשמה – מורן סבן

